

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Stk/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7020200593
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Hatalová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:7020200593.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M (sudca spravodajca) a JUDr. Mariána Fečíka, v právnej veci žalobkyne: S.. C. D. D., s miestom podnikania Kupeckého 4, 040 01 Košice, IČO: 42 330 645, právne zastúpená: JUDr. Tomáš Baulovič, advokát so sídlom Kupeckého 4, 040 01 Košice, IČO: 52 012 492, proti žalovanému (sťažovateľovi): Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Komenského 52, 040 01 Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OOP2-2020/023235-002 zo dňa 25.05.2020, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/3/2020-90 zo dňa 03.03.2022, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/3/2020-90 zo dňa 03.03.2022 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

odôvodnenie:

I.

Konanie pred správnymi orgánmi

1. Žalovaný rozhodnutím č. OU-KE-OOP2-2020/023235-002 zo dňa 25.05.2020 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“ alebo „správne označenie rozhodnutia žalovaného“) zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Košice, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. OU-KE-OCDPK-2020/008642 zo dňa 11.02.2020 (ďalej aj „rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa“), ktorým bola žalobkyni uložená pokuta vo výške 150,- eur podľa § 10a ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o diaľničnej známke“) za to, že sa dopustila spáchania správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 uvedeného zákona tým, že dňa 23.08.2018 v čase o 14:29:53 hod. užívala vymedzený úsek cesty D1, 415,6 km, smer PP, vozidlom bez úhrady diaľničnej známky.

II.

Konanie pred krajským súdom

2. Správnou žalobou zo dňa 10.08.2020, doručenou Krajskému súdu v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) dňa 11.08.2020, sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OOP2-2020/023235-002 zo dňa 25.05.2020, ako aj rozhodnutia Okresného úradu Košice, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. OU-KE-OCDPK-2020/008642 zo dňa 11.02.2020, vrátenia veci správneho orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie a priznania práva na plnú náhradu trov konania.

3. Krajský súd rozsudkom č. k. 6S/3/2020-90 zo dňa 03.03.2022 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) podľa § 191 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „SSP“) zrušil rozhodnutie Okresného úradu Košice, odboru opravných prostriedkov č. 100764595/2019 zo dňa 01.04.2019, ako aj rozhodnutie Okresného úradu Košice, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. OU-KE-OCDPK-2020/008642 zo dňa 11.02.2020 a vec vrátil správne mu orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol podľa § 167 SSP tak, že žalobkyni priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania z dôvodu jej plného úspechu vo veci.

4. V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd uviedol, že rozhodnutia správnych orgánov vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo má za následok ich nezákonnosť.

5. Podľa názoru správneho súdu žalovaný, ako aj správny orgán prvého stupňa, pri formálnom posudzovaní skutkového stavu veci nebrali do úvahy významný aspekt spravodlivosti administratívneho konania, v ktorom sa zohľadňuje aj tzv. materiálny znak správneho deliktu. V tomto smere sa žalovaný nevysporiadal dôsledne s obsahom argumentácie žalobkyne, ktorá namietala, že za predmetné vozidlo uhradila diaľničnú známku a totožnosť daného vozidla je definovaná jeho VIN číslom. U vozidla počas platnosti diaľničnej známky došlo iba k zmene evidenčného čísla (v súvislosti s pridelením trvalej EČV), teda za vozidlo aj v čase kontroly bola preukázateľne uhradená diaľničná známka. Zákon o diaľničnej známke pritom postihuje nespĺnenie úhrady diaľničnej známky, čo však nie je tento prípad, pretože žalobkyňa za predmetné vozidlo v čase kontroly diaľničnú známku mala uhradenú. Jej pochybenie spočívalo iba v tom, že v systéme správcu výberu úhrady diaľničnej známky (t. j. v evidenčnom systéme NDS, a.s.), podľa všeobecných obchodných podmienok tejto spoločnosti nevykonala zmenu registrácie diaľničnej známky. Nastal stav, keď správca výberu úhrady diaľničnej známky mal úhradu zaplatenú, no pri kontrole ním prevádzkovaný systém vykazoval k predmetnému vozidlu nezaplatenie úhrady, čo administratívny orgán vyhodnotil ako naplnenie všetkých formálnych znakov správneho deliktu nezaplatenia úhrady diaľničnej známky. Podľa názoru správneho súdu však objektívna stránka tohto správneho deliktu je založená na porušení povinnosti zaplatiť úhradu za užívanie vymedzeného úseku ciest a nie na opomenutí ohlásenia zmeny údajov v systéme správcu výberu úhrady diaľničných známok. V konaní bolo nepochybné, že vo vzťahu k motorovému vozidlu žalobkyne poplatková povinnosť splnená bola, hoc táto nebola správne zaevidovaná.

6. Na základe vyššie uvedeného správny súd uzavrel, že takéto opomenutie žalobkyne preto nemôže mať za následok jej deliktuálnu zodpovednosť. Podľa správneho súdu v danom prípade nejde o správny delikt, nakoľko objekt skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 10a ods. 1, ods. 2 k § 4 ods. 2 zákona o diaľničnej známke nie je naplnený, tzn. nie sú naplnené a zistené všetky štyri znaky skutkovej podstaty správneho deliktu.

7. V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“) sp. zn. 8Asan/19/2020 zo dňa 20.08.2020, na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Košiciach v obdobných veciach (rozsudok pod sp. zn. 3Asan/34/2019 zo dňa 25.03.2020) ako aj na Rozhodnutie ministra dopravy a výstavby Slovenskej republiky č. 122/2020 zo dňa 19.08.2020, kde predmetom posúdenia boli veci založené na riešení rovnakého právneho problému ako v tejto veci.

III.

Konanie pred kasačným súdom

A. Kasačná sťažnosť

8. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný (ďalej aj „sťažovateľ“) včas kasačnú sťažnosť z dôvodov, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP).

9. Primárne v dôvodoch kasačnej sťažnosti sťažovateľ upozornil na vadu výroku napadnutého rozsudku, ktorým správny súd zrušil rozhodnutie Okresného úradu Košice, odboru opravných prostriedkov č. 100764595/2019 zo dňa 01.04.2019, ktoré nebolo predmetom súdneho konania sp. zn. 6S/3/2020.

10. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ zotrval na názore prezentovanom v konaní pred krajským súdom, že správnymi orgánmi na oboch stupňoch bolo preukázané, že žalobkyňa spáchaním správneho deliktu porušila právnu povinnosť podľa § 10a ods. 1 v spojení s § 4 ods. 2 zákona o diaľničnej známke, za čo jej orgán verejnej správy uložil zákonnú pokutu podľa § 10a ods. 2 zákona o diaľničnej známke.

11. Sťažovateľ namietal nesprávny procesný postup správneho súdu pri vyhodnotení dôkazov. Mal za to, že správny súd náležite neodôvodnil svoje rozhodnutie, ktoré vykazuje znaky arbitrárnosti, pričom v danom prípade porušil princíp právnej istoty. Zastávajúc názor, že konanie žalobkyne naplnilo znaky skutkovej podstaty správneho deliktu, sťažovateľ tvrdil, že právna norma, ktorá mala byť aplikovaná (§ 10a ods. 1 v spojení s § 4 ods. 2 a § 5 ods. 1 zákona o diaľničnej známke), bola správnym súdom aplikovaná nesprávne.

12. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší správny súd SR“) napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie resp., aby Najvyšší správny súd SR napadnutý rozsudok zmenil a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

13. Žalobkyňa sa ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa nevyjadřila.

B. Žiadosť žalobkyne o vydanie opravného uznesenia

14. Podaním zo dňa 12.07.2022 žalobkyňa požiadala o vydanie opravného uznesenia argumentujúc tým, že v predmetnej veci došlo k vade predstavujúcej chybu v písaní, ktorú je možné odstrániť postupom podľa § 143 SSP, keďže výrokom napadnutého rozsudku došlo (nesprávne) k zrušeniu rozhodnutia žalovaného č. 100764595/2019 zo dňa 01.04.2019, pričom správne mal výrok znieť tak, že správny súd zrušuje rozhodnutie žalovaného č. OU-KE-OOP2-2020/023235-002 zo dňa 25.05.2020.

C. Vrátenie spisu bez rozhodnutia

15. Podaním zo dňa 09.08.2022 Najvyšší správny súd SR vrátil krajskému súdu predložený spis za účelom opravy zápisnice z pojednávania a napadnutého rozsudku s odôvodnením, že vo výroku napadnutého rozsudku ako aj výroku vyhláseného rozhodnutia v zápisnici z pojednávania došlo k zrejmej nesprávosti, keď namiesto správneho označenia napadnutého rozhodnutia žalovaného - „rozhodnutie žalovaného č. OU-KE-OOP2-2020/023235-002 zo dňa 25.05.2020“ je uvedené „rozhodnutie žalovaného č. 100764595/2019 zo dňa 01.04.2019“.

D. Odpoveď na vrátenie spisu bez rozhodnutia

16. Krajský súd v odpovedi na vrátenie spisu bez rozhodnutia zo dňa 21.10.2022 uviedol, že si nedostatok uvedomuje, avšak korekcia obsahu zápisnice nie je možná, a preto ani Najvyšším správnym súdom SR vytkaný nedostatok nie je možné odstrániť. Krajský súd argumentoval tým, že vzhľadom na to, že z pojednávania zo dňa 03.03.2022 bol okrem zápisnice vyhotovený aj zvukový záznam technickým zariadením určeným na zaznamenávanie zvuku, ktorý je vo forme elektronického súboru vo formáte mp3 vložený ako súčasť elektronického súdneho spisu v aplikácii Register, a tak by zmena obsahu predmetnej zápisnice, ktorej obsahom je doslovný prepis zvukového záznamu z pojednávania, znamenala faktický nesúlad medzi listinným zvukovým záznamom z pojednávania v predmetnej veci dňa 03.03.2022.

IV.

Právny názor kasačného súdu

17. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP). Vo veci v zmysle § 455 SSP nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa je dôvodná.

18. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorý postupom podľa § 191 SSP zrušil rozhodnutie žalovaného č. 100764595/2019 zo dňa 01.04.2019, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vec vrátil správne mu orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie. V medziach kasačnej sťažnosti kasačný súd preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom prvotne sa zaoberal námietkou sťažovateľa v kasačnej sťažnosti o vade výroku napadnutého rozsudku, ktorým krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. 100764595/2019 zo dňa 01.04.2019, ktoré nebolo predmetom daného správneho súdneho konania vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 6S/3/2020.

19. Z obsahu pripojeného súdneho spisu kasačný súd zistil, že správnou žalobou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OOP2-2020/023235-002 zo dňa 25.05.2020, (ako aj rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa), a vrátenia veci správne mu orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie. Z uvedeného je zrejmé, že predmetom súdneho prieskumu v konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 6S/3/2020 bolo rozhodnutie žalovaného č. OU-KE-OOP2-2020/023235-002 zo dňa 25.05.2020, a nie rozhodnutie žalovaného č. 100764595/2019 zo dňa 01.04.2019, ako nesprávne uvádza krajský súd vo výroku napadnutého rozsudku. Je nepochybné, že správne označenie napadnutého rozhodnutia žalovaného v predmetnej právnej veci je „č. OU-KE-OOP2-2020/023235-002 zo dňa 25.05.2020“. V tejto súvislosti kasačný súd uvádza, že hoci prípisom zo dňa 09.08.2022 vrátil krajskému súdu predmetný spis z dôvodu potreby opravy zrejmej nesprávnosti výroku napadnutého rozsudku, krajský súd opravu odmietol vykonať a vytýkaný nedostatok neodstránil.

20. Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústava SR“): „Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.“

21. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR: „Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.“

22. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivец musí konať tak, ako určuje právny poriadok.

23. Podstata základného práva na súdnu a inú právnu ochranu plynúca z čl. 46 Ústavy SR je založená na tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na nezávislom a nestrannom súde. Tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktorú tento článok Ústavy SR vykonáva (obdobne rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 10Sžik/2/2020 zo dňa 23.03.2022).

24. Podľa § 5 ods. 2 SSP: „Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania.“

25. Podľa § 5 ods. 3 SSP: „Pri rozhodovaní správny súd dbá na ochranu zákonnosti a verejného záujmu.“

26. Podľa § 5 ods. 4 SSP: „Správny súd postupuje a rozhoduje v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi so zohľadnením ich právnej sily a v súlade so základnými princípmi tohto zákona.“

27. Podľa § 138 SSP: „Len čo správny súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.“

28. Podľa § 139 ods. 1 SSP: „V písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách „V mene Slovenskej republiky“ uvedie označenie správneho súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie účastníkov konania a ich zástupcov, účasť prokurátora, označenie prejednávanej veci, znenie výroku, odôvodnenie, poučenie o prípustnosti kasačnej sťažnosti, o lehote na podanie kasačnej sťažnosti, o náležitostiach kasačnej sťažnosti, o povinnom zastúpení advokátom v kasačnom konaní alebo o neprípustnosti opravného prostriedku, deň a miesto vyhlásenia.“

29. Podľa § 139 ods. 2 SSP: „V odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.“

30. S poukazom na citované zákonné ustanovenia kasačný súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu vykazuje vady, ktoré spôsobujú jeho nepreskúmateľnosť a nevykonateľnosť. V predmetnej právnej veci je výrok napadnutého rozsudku krajského súdu zmätočný. Nekorešponduje s označením prejednávanej veci uvedenom v záhlaví napadnutého rozsudku, ktoré vychádza zo žalobného návrhu žalobkyne. Krajským súdom uvedený výrok takisto nekorešponduje ani obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku, predovšetkým v časti týkajúcej sa opisu priebehu administratívneho konania (resp. opisu obsahu napadnutého rozhodnutia žalovaného). Obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku sa týka rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OOP2-2020/023235-002 zo dňa 25.05.2020, a nie rozhodnutia žalovaného č. 100764595/2019 zo dňa 01.04.2019, ktoré je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

31. V tejto súvislosti považuje kasačný súd za potrebné poukázať na to, že „výrok (enunciát) rozhodnutia vo veci samej je konečným vyjadrením úsudku konajúceho správneho súdu o prejednávanej veci. Predstavuje výsledok komplexnej činnosti, pri ktorej správny súd posudzuje žalobný návrh so zreteľom na skutkové okolnosti zistené v administratívnom konaní a právne posúdenie veci. Z obsahového hľadiska je výrok rozsudku tou časťou, ktorá ako jediná nadobúda právoplatnosť a po jej nadobudnutí zaväzuje účastníkov konania a orgány verejnej moci. Výrok rozsudku je determinovaný žalobným návrhom v takom znení, aký žalobca uviedol v žalobe. Výrok rozsudku musí byť určitý, aby ho bolo možné nútene vykonať. Požiadavka materiálnej vykonateľnosti rozsudku zahŕňa okrem iného potrebu jednoznačného vymedzenia práv a povinností, o ktorých sa rozhodlo vrátane ich rozsahu. Preto je nevyhnutné, aby výrok bol formulovaný jasne, výstižne a zrozumiteľne.“ (Baricová, J., Fečík, M., Števec, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, s. 706 - 707).

32. Na základe vyššie označeného kasačný súd konštatuje, že napadnutý rozsudok krajského súdu trpí vadou zmätočnosti výroku, keďže krajský súd ním zrušil rozhodnutie (žalovaného č. 100764595/2019 zo dňa 01.04.2019), ktoré nebolo predmetom súdneho prieskumu v danej právnej veci resp. nepredstavovalo správne označenie napadnutého rozhodnutia žalovaného v zmysle žalobného návrhu žalobkyne. Krajský súd výrokom napadnutého rozsudku zrušil rozhodnutie žalovaného s úplne odlišným označením a dátumom vydania, než aké bolo napadnuté správnu žalobou, o ktorom ani nie je známe, či existuje alebo nie, no ktoré v každom prípade netvorilo predmet správneho súdneho prieskumu pred krajským súdom.

33. Kasačný súd takéto označenie rozhodnutia žalovaného vo výroku napadnutého rozsudku považuje za nesprávne a zmätočné, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Takto formulovaný výrok netvorí jeden celok s odôvodnením napadnutého rozsudku - odôvodnenie nedáva podporu vyhlásenému rozsudku. Pri formulácii výroku rozhodnutia súd musí dbať, aby vyjadroval aj z obsahového hľadiska to, čoho sa žalobca žalobou skutočne domáhal (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 254/2009 zo dňa 28.09.2010). Kasačný súd zdôrazňuje, že „len čo správny súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný“ (§ 138 SSP). Pochybenie, ktorého sa správny súd dopustil vo výroku rozsudku a ktoré sa prejavilo aj v odôvodnení napadnutého rozsudku, je takej intenzity, že spôsobuje nevykonateľnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

34. Kasačný súd teda konštatuje, že vo svetle uvedeného krajský súd pochybil, nakoľko výrok napadnutého rozsudku trpí vadou zmätočnosti. Táto skutočnosť spôsobuje nevykonateľnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, pričom odôvodnenie nedáva podporu výroku napadnutého rozsudku. Napadnutý rozsudok s takouto chybou vo výroku právne neobstojí. Uvedený závažný nedostatok vo výroku rozsudku krajského súdu nebol odstránený ani na základe výzvy kasačného súdu zo dňa 09.08.2022, ktorou kasačný súd požiadal krajský súd o opravu zrejmej chyby, ani na základe podania žalobkyne zo dňa 12.07.2022, ktorým aj žalobkyňa požiadala krajský súd o opravu zrejmej chyby vydaním opravného uznesenia. Hoci kasačný súd zastáva názor, že na opravu zrejmej chyby

v písaní, resp. zrejmej nesprávnosti vo výroku rozsudku správneho súdu spočívajúcej v nesprávnom označení rozhodnutia žalovaného má primárne slúžiť inštitút vydania opravného uznesenia podľa § 143 SSP, za okolností, kedy krajský súd k uvedenému nepristúpil, je potrebné, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil kasačný súd a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

35. Nakoľko vyššie naznačeným nesprávnym procesným postupom krajského súdu došlo k porušeniu práva sťažovateľa na spravodlivý proces, kasačná sťažnosť je teda v tejto časti dôvodná, a preto kasačný súd postupom podľa § 462 ods. 1 SSP napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie bez toho, aby sa vyjadril k ostatným sťažnostným bodom, pretože uvedené porušenie procesných práv sťažovateľa spôsobuje bez ďalšieho nezákonnosť napadnutého rozsudku. V prípade zistenia závažného procesného nedostatku, ktorý vedie k záveru o porušení práva účastníka na spravodlivý proces, neprichádza do úvahy prieskum rozsudku v merite veci.

36. Krajský súd bude vo svojom ďalšom konaní a rozhodovaní viazaný právnym názorom kasačného súdu v zmysle § 469 SSP. Povinnosťou krajského súdu bude predmetnú vec opätovne prejednať a rozhodnúť a vydať nový rozsudok, ktorého výrok bude obsahovať správne označenie rozhodnutia žalovaného v zmysle vyššie uvedených záverov kasačného súdu.

37. Ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

38. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP v spojení s ustanovením § 463 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **n i e** j e prípustný opravný prostriedok.